

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku Wydział XII Cywilny Sekcja d/s Egzekucyjnych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSR Magdalena Hyla

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2015 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko dłużnikom K. S.

ze skargi dłużnika na czynności komornika i z wniosku o obniżenie opłaty stosunkowej

postanawia :

I. Zmienić pkt. 2 postanowienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym G.Gdańsku z dnia 16 czerwca 2015 r., w sprawie Km(...), w ten sposób, iż wysokość opłaty stosunkowej ustalić na kwotę 5.127,19 zł, a całość kosztów na kwotę 5.227,94 zł

II. Oddalić skargę w pozostałym zakresie,

III. Oddalić wniosek o obniżenie opłaty stosunkowej,

IV. Kosztami postępowania obciążyć dłużnika K. S..

SSR Magdalena Hyla

UZASADNIENIE

Dłużnik K. S. wniósł pismo zatytułowane „skarga na czynności komornika”. Z pisma i z jego uzasadnienia wynika, iż dłużnik kwestionują ustalenie wysokości opłat stosunkowych w sprawie (...) Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym G. P. M.. Dłużnik kwestionował ustalenie opłat na poziomie 8% i 15% a nadto, domagał się obniżenia opłat do 5% wyegzekwowanego świadczenia. W skardze dłużnik nie przedstawił uzasadnienia zarzutów wobec ustalenia wysokości opłat stosunkowych na wskazanym wyżej poziomie, ograniczając się do ogólnikowego stwierdzenia, iż ich ustalenie jest niezasadne, gdyż daje łączną opłatę 23% wartości wpłaconego świadczenia.

W uzasadnieniu zaś wniosku o obniżenie opłat stosunkowych dłużnik wskazał, iż komornik prowadził łącznie dziewięć postępowań egzekucyjnych, z czego sześć z nieruchomości przeciwko K. S. i dziewięć postępowań przeciwko J. S. oraz dokonywał systematycznych potrąceń opłaty stosunkowej z zajętego wynagrodzenia za pracę. Dłużnik dokonał spłaty sześciu wierzytelności bezpośrednio do rąk komornika. Zdaniem dłużnika, prowadzenie egzekucji z wynagrodzenia i z nieruchomości nie wymagało od komornika nakładu pracy uzasadniającego naliczenie opłaty stosunkowej stawce 8% i 15%. Dłużnik K. S. podniósł, iż sprzedał mieszkanie aby pokryć zadłużenie swoje i swojej małżonki, dodatkowo spłacił także zaległości z tytułu czynszu w kwocie 38.155,13 zł, kwota pozostała ze sprzedaży kwota zostanie przeznaczona na spłatę pozostałego zadłużenia tj. ok. 36.000 zł. Według wyliczeń dłużników – po sprzedaży mieszkania i opłaceniu części zadłużenia pozostała kwota 41.875,74 zł, a pozostałe zadłużenie wynosi 41.000 zł. Dochody trzyosobowej

rodziny dłużnika kształtują się na poziomie 2.900 zł netto, zaś wydatki na poziomie 3.000 zł, przy czym wzrosną z uwagi na konieczność wynajmowania mieszkania.

Stosownie do treści przepisu art. 767 § 4 k.p.c. Sąd przesłał odpis skargi Komornikowi. Komornik wniósł o oddalenie skargi.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Komornik przy Sądzie Rejonowym G.P. M., po sygnatura Km (...) prowadził postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na podstawie wniosku egzekucyjnego z 8 września 2006 r. (postępowanie początkowo prowadzone było przez komornika H. G. pod sygnaturą III Km (...)). W toku postępowania Komornik dokonał zajęcia wynagrodzenia dłużnika za pracę w (...) SA. Pismem z dnia 14 marca 2008 r. wierzyciel rozszerzył wniosek o egzekucję z nieruchomości dłużnika.

W zaskarżonym postanowieniu komornik ustalił opłatę stosunkową na kwotę 5.943,05 zł (na podstawie art. 49 i art. 45 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz. 790). Wbrew, zatem twierdzeniom skargi, w sprawie tej komornik naliczył jedną, a nie dwie opłaty stosunkowe.

Ponieważ egzekucja w tej sprawie wszczęta została w dniu 8 września 2006 r. to podstawę prawną rozliczenia kosztów stanowił przepis art. 49 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w brzmieniu obowiązującym w tej dacie, zgodnie z którym cała opłata stosunkowa wynosi 15 % wartości egzekwowanego świadczenia, jednak nie może być niższa niż 1/10 i wyższa niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Opłatę ustala się w wysokości odpowiedniej do poniesionych przez komornika wydatków, nakładu jego pracy oraz wartości wyegzekwowanej części świadczenia zgłoszonego do egzekucji. (...).

Jak wynika z karty rozliczeniowej, od każdej egzekwowanej należności komornik potrącał opłatę 15%. Komornik, w piśmie z dnia 16 listopada 2015 r. wskazał także, iż podstawą ustalenia opłaty była kwota egzekwowanego świadczenia tj. 34.181,28. 15 % tej sumy stanowi kwotę 5.127,19 zł.

Ponadto, do wyliczenia wysokości opłaty stosunkowej, Komornik zastosował przepis art. 44 ust 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania egzekucyjnego), zgodnie z którym, w razie wyboru przez wierzyciela więcej niż dwóch sposobów egzekucji świadczeń pieniężnych, opłata stosunkowa ulega podwyższeniu o 1/10 część za każdy następny sposób egzekucji.

Analiza akt sprawy Km (...) prowadzi jednak do wniosku, iż podwyższenie opłaty nie było uzasadnione. Wierzyciel, we wniosku egzekucyjnym, wskazał na dwa sposoby egzekucji: z wierzytelności i z ruchomości, a następnie, 18 marca 2008 r. rozszerzył wniosek o egzekucję z nieruchomości. O ile egzekucja rzeczywiście toczyła się z wierzytelności dłużnika (z wynagrodzenia za pracę) oraz z jego nieruchomości, o tyle z ruchomości dłużnika egzekucja nie była prowadzona. Wniosek o egzekucję z ruchomości wierzyciel ograniczył do wyposażenia mieszkania dłużnika, tymczasem w sprawie Km (...) brak nie tylko protokołu zajęcia, ale nawet protokołu czynności z miejsca zamieszkania dłużnika. W ocenie sądu, świadczy to jednoznacznie o tym, iż komornik nie podjął żadnych czynności ukierunkowanych na egzekucję z ruchomości.

Sąd Najwyższy, w uchwale z dnia 19 kwietnia 2007 r. (III CZP 12/07, OSNC 2008/56) stwierdził, iż opłata stosunkowa, o której mowa w art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.), ulega podwyższeniu za każdy następny zastosowany sposób egzekucji, bez względu na jego skuteczność.

Sąd Rejonowy pogląd ten w pełni podziela. Powyższe rozważania prowadzą zaś do konkluzji, iż egzekucja z ruchomości nie została zastosowana, stąd też, niedopuszczalne było podwyższenie opłaty stosunkowej.

Mając na względzie przedstawione okoliczności, Sąd na podstawie przepisu art. 767 k.p.c. i art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 790) orzekł jak w pkt. I i II postanowienia.

Odnosząc się do wniosku dłużnika o obniżenie opłaty stosunkowej wskazać należy, iż podstawą tego wniosku stanowić może przepis art. 49 ust. 7 – 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn. Dz.U. z 2015r. poz. 790), zgodnie z którym dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w ust. 1 i 2. Wniosek (...) wnosi się w terminie 7 dni od dnia uzyskania informacji o ściągnięciu opłaty albo od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 albo ust. 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy art. 767-767⁴ Kodeksu postępowania cywilnego. Po rozpoznaniu wniosku, o którym mowa w ust. 7, sąd może, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 i 2.

Wprawdzie, przepis zezwalający na obniżenie opłaty stosunkowej obowiązywał w dacie wszczęcia egzekucji w niniejszej sprawie (w innym brzmieniu), został jednak następnie uchylony. Jednakże, Sąd Najwyższy, w uchwale z dnia 23 maja 2012 r. (w sprawie III CZP 17/12, OSNC 2013,1/3) orzekł, iż przepis art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz.U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 40, poz. 228) stanowi - niezależnie od dnia wszczęcia postępowania egzekucyjnego - podstawę wystąpienia z wnioskiem o obniżenie wysokości opłaty stosunkowej pobieranej przez komornika w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych na podstawie art. 49 ust. 1 lub 2.

Opłata stosunkowa jest należnością komornika i stanowi ona wynagrodzenie komornika za prowadzenie egzekucji. Zdaniem sądu, wysokość opłaty stosunkowej ustalonej w sprawie Km (...)nie uzasadnia wniosku o jej obniżenie.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem dłużników, iż nakład pracy komornika nie był uzasadniony, czy też, że był on był niewielki.

Postępowanie w sprawie Km (...)zostało wszczęte we wrześniu 2006 r., co oznacza, iż trwało blisko dziewięć lat. Komornik podejmował w tym czasie bardzo wiele czynności egzekucyjnych, wszczął także egzekucję z nieruchomości, która jest najbardziej pracochłonnym, kosztownym i sformalizowanym sposobem egzekucji. Warto zaznaczyć, iż w sprawie tej doszło do spłaty należności bezpośrednio przed terminem licytacji, czyli po wykonaniu wszystkich czynności wymaganych od komornika w zakresie tego sposobu egzekucji. Także w zakresie egzekucji z wynagrodzenia za pracę nieuzasadnione jest twierdzenie dłużnika o niskim nakładzie pracy komornika. Postępowanie egzekucyjne toczyło na wniosek wielu wierzycieli, co dłużnik sam podkreśla w skardze. Każdorazowe potrącenie należności wymaga sporządzenia planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji tej wierzytelności pomiędzy wierzycieli, zatem konieczne jest dokonanie operacji finansowej, przelanie środków oraz doręczenie planu podziału stronom. Analiza akt postępowania egzekucyjnego uzasadnia zatem twierdzenie, iż nakład pracy komornika w tej sprawie był bardzo duży.

W ocenie sądu, także sytuacja majątkowa i dochody dłużnika, nie uzasadniają obniżenia opłaty. Jak wynika z treści wniosku, dłużnik dokonał spłaty wszystkich zadłużeń, z kwoty uzyskanej ze sprzedaży mieszkania. Oznacza to, iż zajęcie wynagrodzenia dłużnika zostało uchylone, zatem jego dochody się realnie zwiększą. Dłużnik uzyskuje zatem, stały miesięczny dochód, koszty zaś postępowania egzekucyjnego, w tym opłata stosunkowa, nie będą stanowić dodatkowego obciążenia, koszty te bowiem zostały już przez dłużnika pokryte.

W ocenie sądu, ustalona ostatecznie niniejszym orzeczeniem opłata stosunkowa – 5.127,19 zł, jest adekwatna do poniesionego nakładu pracy, a sytuacja majątkowa i dochody dłużnika, nie uzasadnia obniżenia tej opłaty. Opłata ta jest wynagrodzeniem komornika za prowadzenie postępowania w sprawie Km (...), a podkreślić należy, iż postępowanie to trwało prawie dziewięć lat, zaś ustalona opłata jest tylko o 1/4 większa, niż wysokość przeciętnego wynagrodzenia w pierwszym kwartale 2015 r. (4.054,89 zł wg. Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 12 maja 2015 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w pierwszym kwartale 2015 r. M.P.2015.410).

Warto także zaznaczyć, iż ustawodawca, przewidując możliwość obniżenia opłaty, nie przewidział jednocześnie możliwości jakiegokolwiek rekompensaty przez Skarb Państwa tych należności, mimo, iż komornik, działa jako podmiot samofinansujący się, a działalność kancelarii pokrywana jest właśnie z opłat pochodzących ze skutecznie przeprowadzonych egzekucji. Obniżenie opłaty w tej sprawie stanowiłoby pokrzywdzenie organu egzekucyjnego, który znacznym nakładem pracy doprowadził do zaspokojenia wierzyciela, czym osiągnął cel egzekucji.

Z powyższych przyczyn, wniosek o obniżenie opłaty Sąd uznał za nieuzasadniony i w tym zakresie, w oparciu o treść przepisu art. 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 790) orzekł jak w pkt. III postanowienia.

O kosztach postępowania sąd orzekł jak w pkt. IV, na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., mając na względzie fakt, iż skarga dłużnika została uwzględniona jedynie w niewielkim zakresie, nadto wniosek o obniżenie opłaty stosunkowej nie został uwzględniony.

SSR Magdalena Hyla

Zarządzenia :

1. (...) (...)

2. (...)

- (...) Adw. A. B. (...)

(...) A. W. – (...)

- (...)

3 . (...)

SSR Magdalena Hyla